

bodo že kaj naučili, ako ravno učitelj ni preučen mož; med tem se bo pa že oglasil bolj pripraven učenik.

Ko bi v kaki sošeski nikakor se ne mogel dober učenik dobiti, bi se pa morebiti zato pripravna ženska našla — dajte ji učeništvo brez skerbi. — V duhu vidim, de se nekteri visoko učeni možje k ti ponudi muzajo in posmejajo pravijo: kaj temu pisavcu vse v glavo ne pade! Jez pa dobro vém, de tudi ženske za male šole po kmetih zamorejo dobre učiteljce biti. Saj imajo ženske tudi prebrisane glavice in znajo z izrejanjem otrok bolj v caker hoditi, ko možki. Razun tega učeništvo v malih šolah nobena copernija ni, de bi se ga ženska izučiti ne zamoga. Skušnja nam tudi kaže, de dostikrat žené bolje učijo, kot možki, in de se več mladenčev pod šibo učiteljev popači, kot pa dekličev pod milosrčno voditvo učiteljic. Poglejmo na tiste dekliške rokodelske šole (Mädchen-Industrialschulen), v katerih ženske tudi brati, pisati, rajtati in pismenosti učijo, in reči bomo mogli, de imajo ženske vse lastnosti, ktere od učiteljev v malih šolah terjamo. Od te resnice pričujejo tudi oskerbnštva malih otrok (Kleinkinder-Bewahranstalten), ktere se povsod prav koristne skazujejo.

Še drugi dobiček, če bi po kmetih ženske učiteljce bile, bi bil pa ta, de bi se po tem takim tudi deklice v šolah bolj izurile, ktere bi zamogle potem svoje manjši bratice domá učiti in ko bi enkrat matere postale, bi dolžnost staršev v izrejanju svojih otrok bolj spolnovale, ko očetje, ktermin so otroci malokdaj takó pri sèrcu, kakor materam. — Za take učiteljce bi bile v dove učiteljev, grajskih ali cesarskih uradnikov in druge poštene zene po storjeni šolski skušnji nar bolj pripravne in bi se tudi lahko dobile.

Če pa v pričajočim sostavku učiteljce za kmetiške šole priporočujem, te le v sili in pri pomanjkanju dobrih učiteljev priporočujem, kér sam dobro vém, de se z verlimi učitelji učiteljce primeriti ne dajo.

(Konec sledi.)

Pogled v ptuje kraje.

(Velki teden pri ajdih v Kini.) *) Kinezje praznujejo velki teden mesca Rožnicveta celih deset dni.

Pervi praznični dan imenujejo: Kay-Yat (to je ptičji dan), kteri je iz gole hvaležnosti zato ptičam posvečen, kér človeku svoje mesó v živež dajó. Kinezje pa ta dan mesá ne jedó, veliko med njimi jih je pa, ki se popolnama postijo. Ta dan še clo metle v roke ne vzamejo in pravijo, de bi bila huda pregreha, ko bi se je kdo dotaknil.

Družim dnevom pravijo: Kou-Yat (dan pesov); ta dan je pesam zato posvečen, ki jim Kinezje neizrečeno čast skazujejo, ako ravno njih mesó jedó.

Tretji dan je: Chan-Yat (dan prešičev) in je prešicem posvečen.

Cetertim dnevom je: Yaong-Yat (dan ovac) imé, ter je ovčarju, Pun-Kvon-Venga po imenu, posvečen, ki jih je razno rabo ovče voľne po-

*) Kina, veliko cesarstvo v Azii, kjer je okoli 234 milijonov prebivavcov, ktere večidel še luč kristjanstva razsvetila ni.

znati učil, in kteriga Kinezje še zdaj po celi deželi veliko obrajtajo in časté.

Péti dan se imenuje: New-Yat (dan krav). Med vsimi živali imajo v Kini krave v nar veči časti, in sicer zato, ki je ena krava njih perva svetnika, kteri je bil svoje starše zgubil, z svojim mlekom preredita. Ravno zato tudi veliko Kinezov kravjiga mesá ne jé, drugi ga pa v svojim 40. letu jesti nehajo, ter pravijo po svoji prazni veri, de tistiga, ki še v pozneji starosti kravje mesó je gotovo huda nesreča zadene.

Sésti dan je: Ma-Yat (dan konjev), kteri je v posebno čast konjem posvečen. Ta dan vsi konji počivajo.

Sedem dan imenujejo: Yen-Yat (dan človeka). Njih svetnik tega dneva je Pan-Tso, ki je ljudi v sejanju laškiga pšena (rajža) in reži podučil.

Osmi dan se kliče: Oan-Yat (dan zernja) in je ravno takó, kakor poprejšni, v počasnenje Pan-Tsova posvečen.

Devéti dan imenujejo: Mo-Yat (dan lanú). Tudi ta dan je Pan-Tsova posvečen, in Kinezje prosijo na ta dan dobre letine za prihodno leto, de bi pridelali obilno laškiga pšena, žita in drugih sadežev.

Desétim dnevu pravijo pa: Yo-Yat (dan bôba in graha) in je kakor trije poprejšni tudi Pan-Tsova posvečen. Ta dan se vseskozi bob in grah daruje, in se z posebnim praznovanjem in veselicami končá.

Povračilo vraže.

(Resnična povest.)

(*Nar boljši prešiči.*) Neki kmet si je bil vražo v glavo vtepel, de so tisti prešiči za pitanje nar boljši, ktere na velki petek skopiti ali rezati dajo. Ta kmet pa dobí prašičke od svinje že dva tedna po veliki noči v letu 1843. To se vé, de je po svojih mislih mogel čakati drugiga velkiga petka v letu 1844. Kader pride velki petek, pokliče rezarja, de bi mu prešiče rezal; rezar se brani in pravi, de sedaj ni pravi čas za to. Kér ga pa le sili, mu velki petek popoldan dva prešiča reže. Pa kaj se zgodí? Veliko noč zjutrej najde eniga cerknjeniga. — Dobro se mu je ta vraža poplačala!

Besedna vganjka.

Z peterim visoko letí,
Brez perve te, bratec, bolí,
Če nima tud druge, pové
Ti ženske prav lepo imé.

J. E. P.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	15. Šuhza.	10. Šuhza.	gold.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe ..	1	21	1	28
1 » » banashke..	1	21	1	26
1 » Turshize	—	57	1	2
1 » Sorfhize	—	—	1	2
1 » Rèshi	—	57	1	4
1 » Jezhmena	—	—	—	51
1 » Profa	—	58	1	3
1 » Ajde	—	45	—	48
1 » Ovfa	—	33	—	36